

Till Livsmedelsverket
Från Svensk Dagligvaruhandel

Stockholm 2021 12 23

Ämne: Livsmedelsverkets förslag till föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll

Branschorganisationen Svensk Dagligvaruhandel, med medlemsföretagen Axfood, City Gross, Coop, Ica, Lidl och Livsmedelshandlarna, som tillsammans står för den största delen av dagligvaruhandeln i Sverige lämnar härmed svar på Livsmedelsverkets förslag till föreskrifter och allmänna råd om kontrollfrekvens för riskbaserad offentlig kontroll med Dnr 2021/02501. Föreskriften hänger ihop med Livsmedelsverkets förslag till ny modell för fastställande av kontrollfrekvens för regelbunden offentlig kontroll med Dnr 2020/01137. I föreskrifterna görs den nya modellen inte bindande utan anges endast i allmänna råd att kontrollmyndigheten bör använda modellen. Endast grundprinciperna blir bindande. Svensk Dagligvaruhandel anser att det föreligger stor risk för försämringar för butikerna med den nya föreslagna modellen och anser att den inte ska genomföras utan behålla nuvarande modell och istället förskriva om en gemensam rapportmall.

Det är olyckligt att använda sig av allmänna råd i föreskriften med anledning av att uttrycket används så mycket vid pandemin av Covid 19. Allmänna råden är inte bindande utan en rekommendation till kommunerna. Detta syns tydligt i föreskriften då man använder ordet bör som inte är bindande.

I 5§ borde införas ett krav på att den nya modellen ska användas av kontrollmyndigheten för att riskklassa verksamheter. Om den nya modellen ska införas önskar SvDH att Livsmedelsverket ska ges möjlighet att föreskriva om modellen och då inte bara om frekvens utan också även om maxtid för att den ska kunna leva upp till en effektiv, riskbaserad och likvärdig kontroll.

I 10 och 11 §§ behöver uttrycket "om möjligt" i meningen; Om en verksamhetsutövare bedöms ha en god efterlevnad/certifiering av livsmedelslagstiftningen ska, om möjligt, en lägre kontrollfrekvens fastställas för verksamheten, förtydligas i föreskrifterna för att undvika olika tolkningar. Dock ser vi en risk att uttrycket kan användas mer subjektivt och då riskeras att företag som har en god efterlevnad eller en gällande certifiering inte får den reduktion i riskklassning som de borde få. För att säkerställa att detta endast används vid ovanstående situation föreslå vi att texten ändra till;
Om en verksamhetsutövare bedöms ha en god efterlevnad/certifiering av livsmedelslagstiftningen ska en lägre kontrollfrekvens fastställas för verksamheten såvitt inte verksamheten redan ligger i den lägsta riskklassen.

12 § bör omformuleras så det blir tydlig vad den innebär och att det inte finns risk för missförstånd. 12 § anger att om en verksamhet har en lägre kontrollfrekvens enligt förutsättningarna i 10 eller 11 §, kan inte ytterligare lägre kontrollfrekvens ges. Med detta menas troligen att man då inte kan få lägre kontrollfrekvens på erfarenhetsgrunden om man redan fått lägre kontrollfrekvens pga just erfarenhet eller på certifieringsgrunden om man redan fått lägre kontrollfrekvens pga just certifiering, men 12 § skulle också kunna läsas så att om man fått lägre kontrollfrekvens på grund av erfarenhet *eller* certifiering kan man inte få lägre kontrollfrekvens på någon av dessa grunder.

Av 13 § framgår att det är verksamhetsutövaren som på begäran av kontrollmyndigheten ska inkomma med de uppgifter som kontrollmyndigheten behöver för bedömning av vilket kontrollbehov som föreligger verksamheten och fastställande av kontrollfrekvens. SvDH saknar en tidsplan hur lång tid detta får ta för kommunerna att fastställa kontrollfrekvensen och vem som ska stå för kostnaden för omklassningen av verksamheten.

Med vänliga hälsningar

Mona Lauer mann Orheden, Sakkunnig hälsa och livsmedelssäkerhet